

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 - 20 aprilie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Liturghia Înaintesfințitelor
miercuri, 17 aprilie 2013; ora 12.00

Calea Crucii
sâmbătă, 20 aprilie 2013, ora 18.00

Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 20 aprilie 2013, ora 18.00

Rugăciune

Doamne, cât de puternică și invincibilă este puterea Ta. Aceasta străbate abisul oceanelor, mișcă pământul din temelii, dacă se atinge de munți, aceștia fumegă. Ea dă culoare vieții noastre, ne face să ne minunăm de frumusețea naturii pe care ai creat-o și ne poartă pe aripile speranței. Nimic nu o poate înlătura așa cum nimic nu i se poate împotrivi.

Cât de neputincioși suntem noi, Doamne, și cât de repede ne îndepărtăm de tine. Dușmanul mântuirii noastre ne pândește ca să ne cucerească și să ne câștige pentru el, știind cât de firavi și nestatornici suntem.

O, Doamne, privește la pericolul care ne urmărește zilnic în viață și fă ca în mintea noastră, să fie veșnic prezente cuvintele pe care ni le-ai spus: «Fără Mine nu puteți face nimic.» Recunoaștem acest lucru și-l mărturisim.

De aceea ne adresăm Ție, fă să strălucească întotdeauna puterea Ta peste noi și să nu cădem în prăpastia disperării nici în cursa celui rău, care ne pân-dește. Întărește-ne, Doamne, ca de fiecare dată când suntem tentați și atacați de diavol să ne apărăm cu arma rugăciunii și a credinței în Tine. Prin puterea Ta care învinge toate, ajută-ne să ajungem în Paradisul Ceresc, unde se află bucuria vederii Tale în gloria eternității. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Emilia Dâmbăreanu** și **Adrian Scurt**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) “Dacă poți crede.”

Isus a răspuns cu un alt “dacă”. “Dacă poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.” El a sugerat faptul că credința tatălui are mare importanță în întreaga situație. Isus spune că problema nu este dacă El are sau nu puterea de a vindeca; problema este dacă tatăl crede sau nu că El are această putere. Deoarece “toate sunt cu puțință celui ce crede”. Puterea lui Dumnezeu este limitată doar de credința noastră.

Credința nu are nici o putere în sine. Doar atunci când aderă la Cristos prinde puterea extraordinară a atotputernicului Dumnezeu. Credința în sine este goală asemenea unei conducte de apă goale, dar atunci când devine legătura dintre atotputernicul Dumnezeu și omul gol, abundența harului Său se revărsă prin ea și umple golul.

Credința noastră în Cristos este aceea care determină câtă putere vom primi de la El. Cupa credinței noastre poate fi mare sau mică. Vom avea atât de multă puritate, atât de multă pace, atât de multă înțelepciune sau blândețe, sau iubire, sau curaj, sau speranță cât poate să țină în ea mărimea cupei credinței noastre. Dacă nu primim de la Cristos ceea ce avem nevoie, în loc să dăm vina pe El, trebuie să ne uităm cu atenție la starea și la mărimea cupei pe care o aducem la El. “Dacă poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede.” Oamenii de știință au crezut că pot să dividă atomul înainte să o facă cu adevărat. Au existat unii care au spus că acest lucru nu va fi posibil niciodată, dar a fost. Există putere în credință atunci când se bazează pe știință. Există o și mai mare putere în credință atunci când subiectul ei este Dumnezeu. Magia credinței stimulează o putere extraordinară în noi. Ne conectează la gândirea lui Isus. Ne conectează la cea mai mare sursă de putere din univers: “Veți lua putere”, a promis Isus, “venind Spiritul Sfânt peste voi”.

“Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.”

Isus a făcut două miracole. Nu doar l-a vindecat pe băiatul epileptic; a și făcut să crească credința tatălui. De la a spune “Dacă poți ceva”, disperatul tată a ajuns în punctul în care a putut spune: “Cred”. Și totuși nu a fost o schimbare de la necredință la o credință totală. Rugăciunea lui: “Ajută necredinței mele” arată că nu avea o credință totală și absolută. El și-a exprimat credința și a acționat în virtutea credinței pe care o avea, însă nu și-a ascuns îndoiala. A fost cinstit cu Cristos. Nici o persoană nu are credință perfectă. În fiecare persoană există un amestec de credință și îndoială. Lucrul important este însă dacă ne lăsăm controlați de credința pe care o avem sau de îndoielile noastre. Miracolele au loc nu datorită credinței perfecte, ci mai degrabă datorită credinței imperfecte în Dumnezeul perfect. (...)